

Setmana Santa per Granada i las Alpujarras

Per 7è any, un grup de Matinals ens ajuntem per fer senderisme-turisme per terres de la Cordillera Penibética.

El grup el formen: Francesca, Xavi, Montse, Josep, Rosa, Encarna, Teresa i Ernesto.

Aquest cop hem canviat el format i viatgem en tren. En arribar a Granada ens ve a rebre la Pepa, que s'incorpora al grup.

Un cop acomodats a l'hotel Los Jerónimos, ens disposem a iniciar la primera visita a la ciutat. Comencem pels voltants de l'hotel, on hi tenim el Monasterio de los Jerónimos i l'Hospital de San Juan de Dios, per continuar pel centre: la Catedral, la Alcaicería, el Corral del Carbón. Aquest fou construït quan regnaven els *nazaríes*, amb anterioritat a 1336 i el seu nom original era *Al-Funduq al-Gidida*, o Alhóndiga Nueva, i estava situat al sud de la ciutat musulmana, al costat del mercat de la seda o Alcaicería, del Zoco de la Medina i de la Mezquita Mayor. Servia de posada per als comerciants en trànsit, de magatzem i de mercat al major. Un petit pont sobre el riu Darro comunicava l'Alhóndiga amb el Zoco. A continuació, visitem La Corrala de Santiago, i a les 12 assistim al concert del Diumenge de Rams, que la Banda Municipal de Granada ofereix en aquest recinte.

Seguim el nostre periple turístic pel barri del Realejo, amb parada per menjar unes tapes i gaudir a les terrasses d'un matí primaveral, tot contemplant els cims de Sierra Nevada coberts per un immens mantell blanc.

A la tarda, després d'un descans a l'hotel, visitem l'Albaycin. Sortim de Plaza Nueva, al costat del riu, pel Paseo de los Tristes i ens disposem a escalar els carrerons que s'enfilen entre els Cármenes, amb els seus patis florits, fins arribar al Mirador de San Nicolás, i en mig d'una gran quantitat de jovent contemplem els vessants, per on veiem l'Alhambra, la carrera del Darro i la neu de la Sierra, que ens miren pel damunt dels merlets de la Torre de la Veleta i les Torres Comares.

Continuem per diferents places i carrerons fins arribar al Centro de Interpretación del Sacromonte. Baixem fins al carrer de Las Teterías (conegut popularment com a Marroc) on prenem un te i ens relaxem amb les aromes i les espelmes d'aquests locals. Finalment, abans de retirar-nos, presenciem algunes processons de Setmana Santa.

El dilluns, dia 6, toca l'Alhambra. Així que, mentre es fa l'hora d'entrar a Los Palacios Nazaríes, pugem a les torres de la Veleta i Comares, que ens donen una

vista oposada de la que teníem des de l'Albaycin i veiem una gran panoràmica de la ciutat, *la vega* (l'horta) i la serra. Continuem per l'interior de l'Alhambra i el Generalife fins a l'hora de dinar, cosa que fem en El Realejo, per després prendre cafè i fer la sobretaula asseguts en una terrassa de VI-Ramblas. A la tarda hem quedat amb els consogres de la Pepa per barrejar-nos amb la gentada que omple els carrers i menjar unes tapes al costat del riu Genil. De tornada, tastem els *piononos*, uns dolços típics de Granada.

El dimarts, dia 7, esmorzem i ens despedim de l'hotel, i recollim el vehicle que hem llogat per a tota la setmana. Deixem Granada i ens instal·lem al *cortijo* "Entre Naranjos" situat a les barreres d'Órgiva, davant de Sierra Lújar. Hem canviat l'enrenou de la ciutat, amb la gent i les abundants processons, per la pau i el silenci que es respira en una senzilla finca d'oliveres i tarongers.

A la tarda anem cap als indrets de Tíjola a buscar el *cortijo* "El Valero", lloc descrit en el llibre de Chris Stewart "Entre limones", que explica l'experiència d'una família londinenca que compra un *cortijo* en ruïnes i s'estableix a les muntanyes de La Alpujarra.

En arribar al cortijo "El Granaino", ens indiquen que "El Valero" es troba a uns quatre km, així que decidim anar-hi caminant, per uns paratges abruptes entre tu-

El Albaycin. Foto: X. Moya.